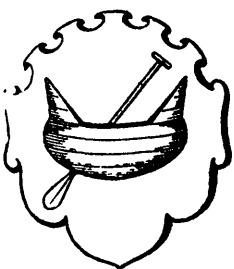

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Pl. Wolności 14, parter, tel. 28-00.
Administ. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ceny ogłoszeń: Zwyczajne: 1 kolumna — zł. 50.—; 1/2 kolumny — zł. 25.—; 1/4 kol. — zł. 15; 1/8 kol. — zł. 7.50. Drobnie po 5 gr. za 1 wyraz; najmniejsze ogłoszenie gr. 50.

Pr numerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.30.

Nr. 49 (477)

Łódź, dnia 4 grudnia 1928 r.

Rok X

Treść numeru: Przymus ubezpieczenia przeciwgruźliczego we Włoszech. — Sprawozdanie z działalności Wydziału Opieki Społecznej za m. sierpień 1928 r. — Okólnik Nr. 38. — Biuletyn Statystyczny. — Kronika Miejska. — Z życia miast polskich. — Ogłoszenia.

Przymus ubezpieczenia przeciwgruźliczego we Włoszech.

Zorganizowany we wrześniu b. r. VI Międzynarodowy Zjazd Przeciwegruźliczy w Rzymie, był niezależnie od jego doniosłych naukowo-lekarskich wyników, pouczającym przeglądem metod walki z gruźlicą, stosowanych w różnych krajach, oraz — imponującym pokazem arsenału środków, służących do zwalczania tego strasznego wroga ludzkości. Wybór Rzymu jako miejsca obrad Kongresu, nie nastąpił bynajmniej przypadkowo, lecz umotywowany był w swoim czasie niezmiernie doniosłą okolicznością wprowadzenia w życie we Włoszech z dniem 1 lipca r. b. przymusu ubezpieczeń przeciwgruźliczych, instytucji, nieznanej dotychczas i niestosowanej nigdzie. Chodziło więc o zademonstrowanie *ad oculos* uczestników Kongresu nowego eksperymentu sanitarno - ubezpieczeniowego, o zapoznanie całego niejako świata z organizacją i systemem państwowego ubezpieczenia przeciwko gruźlicy.

Akcja walki z gruźlicą oddawna uważana była we Włoszech za jedno z naczelných zadań wszystkich organów zdrowia publicznego — i dzięki temu akcję tę prowadzić można było w rozmiarach szerokich i ramach racjonalnych. Z referatu dr. P. Tarugi (z Medjolanu), wygłoszonego na tegorocznym Międzynarodowym Zjeździe Opieki Społecznej i Polityki Socjalnej w Paryżu, wynika, iż rządowe organa sanitarne, podległe Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, obowiązane są prowadzić akcję przeciwgruźliczą w drodze zakładania poradni, ambulatorjów, sanatorjów, szpitali i t. d. Każda prowincja włoska, w myśl obowiązujących przepisów, obowiązana jest powołać do życia specjalny komitet do walki z gruźlicą, którego zadaniem jest centralizacja i koordynacja wysiłków przeciwgruźli-

czych, podejmowanych przez wszystkie gminy i wszystkie organizacje zdrowotne danej prowincji. Poza tem na gminach ciąży ustawowy obowiązek wspomagania i utrzymywania osób niezdolnych, dotkniętych gruźlicą.

Wprowadzenie z d. 1 lipca b. r. przymusu ubezpieczeń przeciwgruźliczych kieruje akcją walki z gruźlicą na nowe tory. Cechą charakterystyczną tej formy ubezpieczenia jest to, że świadczenia jego polegają nie na uprawnieniu chorego do otrzymywania zasiłków pieniężnych, lecz na zapewnieniu ubezpieczonemu prawa do leczenia go w razie podejrzenia o gruźlicę. Prawo to przysługuje również żonie ubezpieczonego oraz dzieciom i osobom znajdującym się pod jego opieką poniżej lat 15. Świadczenia z tytułu ubezpieczeń przeciwgruźliczych rozpoczęte zostaną z dniem 1 stycznia 1929 r.; ubezpieczenia objęty w pierwszych miesiącach po ich wprowadzeniu przeszło 7 milionów członków, zaś wraz z rodzinami — około 20 milionów. Koszty ogólne przeciwgruźliczej instytucji ubezpieczeniowej obliczane są na 450 milionów lirów rocznie.

Świadczenia, przewidziane ustawą włoską o ubezpieczeniu przeciwgruźliczem, polegać mają na umieszczaniu i leczeniu chorych gruźliczych w odpowiednich sanatoriach oraz na umieszczaniu ozdrowieńców i zagrożonych gruźlicą w zakładach leczniczych specjalnych typów. W zakładach tych ma być urządzonych 20.000 łóżek. Ważnym momentem, stanowiącym jedno z naczelnych zadań sanatoriów dla ozdrowieńców, będzie stopniowe powracanie chorych do przerwanej wskutek choroby pracy zawodowej lub też wyszukiwanie innej, bardziej odpowiadającej ich stanowi sił i zdrowia.

Taka kolonja dla rekonwalescentów, powracających do pracy, urządzona jest tytułem próby w Rzymie. Mieści ona 300 ozdrowieńców obojga płci i zaopatrzona jest we wszystkie urządzenia niezbędne, jak: warsztaty, biura i t. p. Inna jeszcze kolonja dla ozdrowieńców, wdrażających ponownie do pracy zawodowej, w pobliżu Como, mieści 250 osób.

Nowe prawo włoskie o obowiązkowych ubezpieczeniach przeciwgruźliczych, przewiduje okres 10-letni na rozbudowę wszystkich potrzebnych do skutecznego zwalczania tej choroby urządzeń sanatoryjnych i szpitalnych.

Jednem z podstawowych wskazań racjonalnie prowadzonej walki z gruźlicą jest oparta na rachunku prawdopodobieństwa możność dysponowania jednym łóżkiem szpitalnym w stosunku do każdego zmarłego na gruźlicę. Po dokonaniu odpowiednich obliczeń we Włoszech, okazało się, iż liczba będących w rozporządzeniu łóżek szpitalnych dla gruźlików jest o 26 procent za mała. Rezultaty tej ankiety, wymownie ilustrujące braki w dziedzinie szpitalnictwa specjalnego, były wśród innych dla rządu włoskiego potężnym bodźcem do wydania omawianej ustawy ubezpieczeniowej.

Wartość jej i znaczenie ocenić będzie można dokładnie dopiero po upływie lat kilku, po zebraniu niezbędnych doświadczeń, obserwacji, faktów i dat statystycznych. W każdym bądź razie zdaje się nie ulegać żadnej wątpliwości, że antigruźlicza ustawa ubezpieczeniowa włoska jest ogromnym krokiem naprzód w kampanji społeczeństw cywilizowanych, przeciwko gruźlicy prowadzonej, i że ustawa ta stanie się — *mutatis mu-*

tandis — w niejednym wypadku przykładem do naśladowania i punktem wyjściowym dalszych planów przeciwingruchliczych.

* * *

Prawdziwą satysfakcję sprawić musi wiadomość, że dział polski na Międzynarodowej Wystawie Przeciwingruchliczej w Rzymie otrzymał pierwszą nagrodę w postaci złotego medalu królewskiego.

Trwająca od 25 września b. r. Międzynarodowa Wystawa Przeciwingruchlicza w Rzymie, urządzona z okazji zwołania VI Kongresu Przeciwingruchliczego, cieszyła się wielką frekwencją publiczności włoskiej, która w liczbie około kilkudziesięciu tysięcy osób zwiedzała najchętniej dział Polski, wyróżniający się artystycznym i oryginalnem wykonaniem oraz ciekawym materiałem informacyjnym, ilustrującym znaczny postęp w ostatnich latach na terenie walki z gruchlicą w Polsce.

Wystawa Polska urządzona została staraniem Polskiego Związku Przeciwingruchliczego przy wybitnem poparciu i współudziale Departamentu Służby Zdrowia Min. Spraw Wewn., Min. Pracy i Opieki Społecznej, Min. Spraw Zagranicznych i Magistratu m. st. Warszawy.

Z pośród eksponatów działu polskiego główną uwagę zwracała na siebie plastyczna mapa świetlna, na której uwidoczniony został ogólny rozwój akcji przeciwingruchliczej w Polsce w latach 1920—25—28, wyrażający się w bardzo znacznym wzroście liczby towarzystw i poradni przeciwingruchliczych, zwłaszcza w ostatnich trzech latach. Ponadto wielkie zainteresowanie wśród gości zagranicznych wzbudziły oryginalne polskie „Ośrodki Zdrowia”, duży, średni i mały, których modele wykonano według projektów, zatwierdzonych przez Dep. Służby Zdrowia, oraz dwa modele wzorowych ośrodków zdrowia Magistratu m. st. Warszawy. Z pośród wielu innych eksponatów polskich wyróżniają się artystycznie wykonane diapozytywy instytucji przeciwingruchliczych w Polsce i wykresy, ilustrujące postęp Polski w pracy nad zwalczaniem jednej z największych klęsk społecznych — gruchlicy.

Byłoby wskazane, aby po powrocie eksponatów naszych do kraju, obejrzenie ich zostało udostępnione szerokim warstwom społeczeństwa w większych przynajmniej miastach Polski.

B. D.

SPRAWOZDANIE

z działalności Wydziału Opieki Społecznej za miesiąc sierpień 1928 roku.

A. Oddział Opieki Otwartej.

1. Świadczenia w naturze i gotówce. Akcja dożywiania.

a) Obiady dla pracowników fizycznych i umysłowych:

Wydano obiadów dla pracowników fizycznych na rachunek Wydz. Op. Społ. — 79,666, przeciętnie dziennie — 2,570, przeciętny koszt 1 obiadu — 32 gr., na rachunek Urzędu Wojewódzkiego — 3,930, przeciętnie dziennie 127, przeciętny koszt 1 obiadu — 56 gr. Razem obiadów 83,596, przeciętnie dziennie — 2,697.

Wydano obiadów dla pracowników umysłowych na rachunek Wydziału Op. Społ. — 14,787, przeciętnie dziennie 477, przeciętny koszt 1-go

obiadu — 100 gr.; na rachunek Urzędu Wojewódzkiego — 13,463, przeciętnie dziennie — 434, przeciętny koszt 1 obiadu — 99 gr. Razem obiadów — 28,250, przeciętnie dziennie — 911. Ogółem wydano obiadów — 111,846, przeciętnie dziennie — 3,608.

b) Zapomogi gotówkowe:

Na utrzymanie 630 osobom dorosłym zł. 12,108.50, — 566 dzieciom zł. 8,981, razem zł. 21,089.50, na ekwiwalent obiadowy 144 os. dor. złotych 1503.50, na komorne 2 os. dor. zł. 62.50, na podróże 41 os. dor. zł. 328.80. Ogółem wydano na zapomogi dla 817 osób dorosłych zł. 14,003.30, dla 566 dzieci zł. 8,981, t. j. razem zł. 22,984.30.

c) Zapomogi w naturze:

Wydano dorosłym obuwia 1 parę, odzieży 1 komplet.

2. Pomoc lekarska i ambulatoryjna.

a) Pomoc lekarska 107 dorosłym i 71 dzieciom, razem 178.

b) Pomoc ambulatoryjna i wydawanie recept na lekarstwa 605 dorosłym i 437 dzieciom, razem 1042. Ogółem 712 dorosłym i 508 dzieciom.

3. Pomoc prawna i zaświadczenia o stanie materialnym.

a) Patronat Prawny:

	W toku na 1 sierpnia 1928 r.	Wzno- wiono	Wpły- nęło
O alimenty:			
a) dla żon i dzieci ślubnych	30	5	15
b) dla żon i dzieci nieslubnych	21	13	20
c) dla rodziny	6	1	4
O odszkodowanie za pracę	81	7	40
O odszkodowanie za nieszczęśl. wypadki	12	4	12
O eksmisję i komorne	4	5	22
Majątkowych	16	5	9
O separację i rozwody	4	1	6
O uznanie za zmarłych	4	1	3
Różnych	18	6	9

Razem 196 48. 140

Z tego ostatecznie załatwiono 157 spraw, pozostało na 1 września 1928 r. ogółem spraw — 227.

Z płatnej porady korzystały 3 osoby. Wpłynęło zł. 22. Ogółem udzielono porad ustnych — 250. Obron w sądach udzielono w sierpniu w 18 sprawach.

b) Zaświadczeń o stanie materialnym dla przedstawienia władzom sądowym, skarbowym i t. p. wydano ogółem — 253.

4. Chowanie zwłok biednych zmarłych.

Pochowano dorosłych 23, dzieci 19, razem 42, prócz tego wydano trumien 27.

5. Miejskie Domy Noclegowe.

a) Ilość nocujących (przec. dziennie): I-szy M. Dom Noclegowy dla mężczyzn, 28 P. Strz. Kaniowskich 32 — 139 osób. II-gi M. Dom Noclegowy dla kobiet, Cmentarna 10a — 86 osób. Schronisko dla matek

z dziećmi, ul. Żeromskiego 44: (kobiet 55, dzieci 76) — 131 osób. Schronisko dla wyekskmitowanych rodzin, Bazarna 5 (mężczyzn 107, kobiet 112, dzieci 142) — 361 osób. Schronisko dla repatriantów, Chojny, Brzozowa Nr. 17 (mężczyzn 14, kobiet 20, dzieci 34) — 68 osób. Razem 785 osób,

b) Wydatki administracyjne na jednego nocującego wynosiły przeciętnie dziennie 17 groszy.

6. Miejskie Biuro Pośrednictwa Pracy dla służby domowej. Piotrkowska 92.

Zgłosiło się po pracę osób 221, z tego obsadzono na miejscu osób 195; powtórnie korzystało z pośrednictwa 66 osób. Wpływ kasowy za miesiąc sierpień 1928 roku — 716 zł.

7. Subsydja dla instytucji prywatnych opieki otwartej oraz koszt świadczeń, udzielonych przez instytucje prywatne na rachunek Magistratu,

a) Subsydja gotówkowe:

Wypłacono Towarzystwu „Kropla Mleka” zł. 1000 — tytułem subsydjum na miesiąc sierpień 1928 r.

b) Świadczenia na rachunek Magistratu:

Wypłacono Towarzystwu „Kropla Mleka” zł. 4415.95 na 12617 porcyj mleka, wydanych na rachunek Magistratu. Przeciętnie dziennie 407 dzieci otrzymało mleko.

Wypłacono Towarzystwu „TOZ” zł. 747.90 na 2493 porcyj mleka, wydanych na rachunek Magistratu. Przeciętnie dziennie 80 dzieci otrzymało mleko.

Ogółem przeciętnie dziennie 487 dzieci otrzymało mleko.

Łączna suma subsydjów w gotówce wynosiła zł. 6,163.85.

B. Oddział Opieki Zamkniętej.

1. Miejskie Domy Wychowawcze dla dzieci i młodzieży.

a) Ilość dzieci na dzień 31 sierpnia 1928 r. oraz ilość dni instytucyjnych: chłopców — 43, dziewcząt — 63, razem — 106; ilość dni instytucyjnych — 3,248, przeciętna ilość dzieci — 109.

b) Ruch dzieci: było na dzień 1 sierpnia 1928 r. chłopców — 41, dziewcząt — 64; przybyło chłopców — 7, dziewcząt — 7. Ogółem chłopców — 48, dziewcząt — 71, t. j. razem 119. Ponieważ zaś ogółem ubyło dzieci 13 (5 chl. i 8 dz.), więc pozostało na dzień 1 września 1928 r. we wszystkich zakładach wychowawczych dzieci 106.

c) Ogólne wydatki i dzienny koszt utrzymania: na I Miejski Dom wychowawczy zł. 13,451.05 (koszt dzienny utrzymania 1 dziecka zł. 4.14).

2. Dom Starców i Kalek Chrześcijan, ul. Narutowicza 60.

Ruch starców: było na dzień 1 sierpnia 1928 r. mężczyzn — 88, kobiet 230, razem 318; przybyło mężczyzn —, kobiet 7, razem 7. Ogółem ubyło mężczyzn — 1, kobiet 6, razem 7; pozostało zatem na dzień 1-go września 1928 r. mężczyzn 87, kobiet 231, razem 318.

Ogólne wydatki: wydatkowano na utrzymanie pensjonarzy złotych 18,000.66, — na utrzymanie personelu zł. 4,310.23, razem zł. 22,310.89 (koszt dzienny utrzymania starca zł. 2,25).

3. Dom dla chronicznie chorych przy ul. Wiznera 25/27.

Ruch pensjonarzy: było na dzień 1 sierpnia 1928 r. mężczyzn — 15, kobiet 102, razem 117; przybyło kobiet 3. Ogółem było mężczyzn — 15, kobiet 105, t. j. razem 120 osób, w ciągu miesiąca ubyło kobiet — 2; pozostało zatem na dzień 1 września 1928 r. mężczyzn — 15, kobiet — 103, razem 118 osób.

Ogólnę wydatki: wydatkowano na utrzymanie chorych złotych 9,696.56, na utrzymanie personelu zł. 3,001.66 — razem zł. 12,698.22 (koszt dzienny utrzymania 1 chorego zł. 3.50).

4. I. Miejska Stacja Opieki nad Dzieckiem, Tramwajowa 13.

Pod opieką Stacji w ciągu miesiąca sierpnia 1928 r. było dzieci, oddanych na wychowanie prywatnym osobom: od 6—12 miesięcy — 7, od 1—2 lat — 48, od 2—3 lat i wyżej — 125. Razem 180 dzieci.

5. Warsztaty rzemieślnicze przy Miejskich Domach Wychowawczych.

a) Warsztat szewski.

Wykonano nowych par obuwia — 138 kosztem zł. 3,360.87 (koszt ogólny 1 pary zł. 24.35). Roboty prywatne: uszyto 5 par nowego obuwia kosztem zł. 134.60; zreparowano 17 par obuwia kosztem zł. 94.20. Prócz tego w miesiącu sprawozdawczym uszyto 76 par cholewek.

b) Warsztat krawiecki.

Uszyto ubrań 11, kosztem zł. 326.92. Robót prywatnych wykonano ogółem na sumę zł. 27.67. W miesiącu sprawozdawczym warsztat krawiecki czynny był 18 dni.

6. Umieszczanie osób dorosłych i dzieci w instytucjach i na kolonjach leczniczych na rachunek Wydziału Opieki Społecznej.

a) Opieka nad starcami.

W przytułku Starców i Paralityków Łódzkiego Żydowskiego Towarzystwa Dobroczynności przebywało na rachunek Magistratu 19 starców (mężczyzn 6, kobiet 13). Za utrzymanie zapłacono zł. 1,977.14.

Przeciętny dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 3.36 od osoby.

b) Umieszczenie dzieci u osób prywatnych.

Za utrzymanie 150 dzieci (chł. 76, dziewcz. 74), umieszczonych przez Wydział Opieki Społecznej u osób prywatnych na wychowaniu, wypłacono w miesiącu sierpniu 1928 r. zł. 8,683 — czyli przeciętnie zł. 2 dziennie.

c) Kolonie lecznicze dla dzieci.

W schronisku Dziecięcem Uniwersyt. Jagiell. w Zakopanem przebywało 3 dzieci. Za utrzymanie zapłacono zł. 395.25 — czyli przeciętnie zł. 4.25 dziennie za dziecko.

W Zakładzie Leczniczym Uniwersyt. Jagiell. dla dzieci jaglicznych w Witkowicach przebywało 18 dziewcząt. Za utrzymanie zapłacono złotych 1,128.40 — czyli zł. 2 dziennie.

W Śremie (Wielkopolska) w Zakładzie dla dzieci chorych na jaglicę przebywało 17 dzieci. Za utrzymanie zapłacono zł. 1,507.22 — czyli przeciętnie zł. 2.86 dziennie.

W Stradomiu w Zakładzie Lecznico - Wychowawczym dla dzieci jaglicznych przebywało 47 chłopców. Koszt dzienny utrzymania dziecka wynosił 2.50 zł.

W Instytucie dla Ociemniałych i Głuchoniemych w Warszawie przebywało 2 dzieci (1 chł. i 1 dziewcz.). Za utrzymanie zapłacono zł. 140.

W Zakładzie Towarzystwa Opieki Nad Ociemniałymi w Warszawie przebywała 1 dziewczynka. Koszt dzienny utrzymania wynosił złotych 1.50.

W Instytucie dla Głuchoniemych Chrześcijan w Łodzi przebywało 7 dzieci (chł. 3, dziewcz. 4). Za utrzymanie zapłacono zł. 542.50 — czyli złotych 2.50 dziennie.

W Szpitalu Psychiatrycznym w Warszawie przebywało 3 dzieci. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 4.

W Busku przebywało 22 dzieci (chł. 10, dziewcz. 12). Dzienny koszt utrzymania dziecka wynosił zł. 4.

W Rabce na Miejskiej Kolonji Leczniczej przebywało 64 dzieci (chł. 25, dziewcz. 39). — Dzienny koszt utrzymania wynosił złotych 6.— od dziecka.

W Zakładzie Zboru Ewangelickiego w Warszawie przebywały dwie dziewczynki. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 90.— od dziecka.

d) Kolonje letnie dla dzieci.

W Sidzinie pod Rabką przebywało 80 dzieci, wychowanków II M. Domu Wychowawczego. Koszt dzienny utrzymania wynosił złotych 2.50 od dziecka.

Na kolonji letniej w Romanowie przebywało 35 dzieci, wychow. II M. Domu Wychowawczego. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 2,50 od dziecka.

Na kolonji letniej w Pniewach przebywało 100 wychowanek III M. Domu Wychowawczego. Koszt dzienny utrzymania wynosił złotych 2.50 od dziecka.

Na Kolonji letniej w Teofilowie przebywało 25 harcerzy, wychowanków I Miejskiej Bursy. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 2.50 od chłopca.

Na Kolonji letniej w Inowłodzu przebywało 127 wychowanków V-go Domu Wychowawczego i Internatu przy szkole spec. Nr. 78. — Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 2.50 od chłopca.

Na kolonji letniej w Wieleniu przebywało 68 chłopców, wychowanków V Domu Wychowawczego. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 2.50 od chłopca.

d) Kolonje lecznicze dla dorosłych.

W Instytucie Zjednoczenia Pracowników Niewidomych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie przebywał 1 pensjonarz. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 80.

W zakładzie Towarzystwa Pomocy Ociemniałym Ofiarom Wojny „Latarnia” w Warszawie przebywało 3 pensjonarzy. Miesięczny koszt utrzymania wynosił zł. 60 od osoby.

W Instytucie dla ociemniałych i głuchoniemych w Warszawie przebywał 1 pensjonarz. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 80.

W Warcie w szpitalu dla umysłowo chorych przebywało 11 pensjonarzy. Za utrzymanie zapłacono zł. 4 dziennie od osoby.

e) Opieka nad moralnie zaniedbanymi dziećmi.

W Domu Misyjnym Sióstr Pasterek w Radogoszczu przebywało 18 dziewcząt. Dzienny koszt utrzymania pensjon. wynosił zł. 1.50.

W Łągiewnikach pod Krakowem przebywało 2 dzieci. Koszt miesięczny utrzymania wynosił zł. 40 od osoby.

W Płocku w Zakładzie Anioła Stróża przebywała 1 dziewczynka. Miesięczny koszt utrzymania wynosił zł. 46,50.

W Zakładzie wychowawczo - poprawczym w Cieszynie przebywało 3 dzieci. Koszt dzienny utrzymania wynosił zł. 3,25.

W Zakładzie wychowawczo - poprawczym w Cieszynie przebywało 4 dzieci. Dzienny koszt utrzymania wynosił zł. 2,75.

f) Zakłady normalne dla dzieci.

W „Sienkiewiczówce” przebywało na rachunek Magistratu 34 dzieci (chł. 21, dziewcz. 13). Dzienny koszt utrzymania dziecka wynosił złotych 2,—.

W Zakładzie Księża Salezjanów w Lutomiersku przebywało 2 dzieci. Za utrzymanie zapłacono zł. 120.

W Żydowskim Domu Sierot w Łodzi przebywało 8 dzieci (chł. 5, dziewcz. 3). Miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosił zł. 60.

W „Gnieździe Łódzkim” w Kałach przebywało 20 dzieci. Dzienny koszt utrzymania wynosił 2 zł.

W Zakładzie dla niemowląt T-wa Ochrony Zdrowia Ludności Żydowskiej w Polsce przebywało 11 niemowląt. Za utrzymanie zapłacono zł. 1100, czyli zł. 100 miesięcznie za dziecko.

W Internacie dla dzieci żydowskich w Helenówku przebywało 17 dzieci (chł. 8, dziewcz. 9). Za utrzymanie zapłacono zł. 1700.

W Sierocińcu w Łiskowie przebywało na rachunek Magistratu 25 dzieci. Dzienny koszt utrzymania dziecka wynosił zł. 2.

7. Subsydja.

W miesiącu sierpniu 1928 r. wypłacono na poczet subsydjów za rok 1928/29 następującym instytucjom:

1) Łódzkiemu Żydowsk. Domowi Sierot, Zgierska 40	zł. 1.500
2) Towarzystwu „Niedola Dziecięca”, Wólczńska 95	zł. 600

Razem zł. 2.100

OKÓLNIK Nr. 38.

Uchwałą Magistratu Nr. 996 z dnia 9 listopada 1928 roku przyznano wszystkim pracownikom Zarządu m. Łodzi jednorazowy zasiłek z funduszków miejskich za rok 1928 na następujących warunkach:

- 1) Prawo do otrzymania jednorazowego zasiłku przysługuje:

- a) pracownikom etatowym, kontraktowym i tymczasowym, lekarzom instytucji miejskich, nauczycielom szkół miejskich, średnich oraz wieczornych — powszechnych i zawodowych, którzy w dniu 1 listopada 1928 roku byli na stanowiskach w Zarządzie m. Łodzi;
- b) robotnikom sezonowym, zatrudnionym przez Wydziały: Budownictwa, Gospodarczy i Plantacyj Miejskich, którzy w dniu 1 listopada 1928 roku byli na stanowiskach w Zarządzie m. Łodzi, względnie którzy zwolnieni zostali wcześniej z powodu zakończenia się robót sezonowych lub z powodu powołania do obowiązkowej służby wojskowej.

2) Zasiłek nie przysługuje:

- a) pracownikom, przeniesionym w stan spoczynku, jak również osobom, pobierającym zaopatrzenie wdowie i sieroce oraz wsparcie dożywotnie;
- b) pracownikom instytucji, subsydjowanych przez Zarząd m. Łodzi w formie pokrywania poborów personełu.

3) Za pracownika Zarządu m. Łodzi przy zastosowaniu wyżej wymienionej uchwały uważa się każdego, kto oddaje instytucjom miejskim osobiste usługi, za odpowiednim stałym wynagrodzeniem z funduszków miejskich.

4) Zasiłek wypłaca się w wysokości:

- a) dla pracowników etatowych, kontraktowych i tymczasowych — $\frac{1}{12}$, całkowitych poborów według stawek z miesiąca listopada 1928 roku za każdy miesiąc, przepracowany w roku 1928; za całkowite pobory uważać należy: **w odniesieniu do pracowników etatowych** — pensję zasadniczą właściwej grupy uposażenia wraz z dodatkami: 1) regulacyjnym, 2) 15 proc. komunalnym, 3) 10 proc. podwyżką poborów, przyznaną na mocy paragr. 8 ustawy skarbowej z dnia 18 grudnia 1926 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 12,5, poz. 725), 4) ekonomicznym, 5) mieszkaniowym, 6) 15 proc. dodatkiem, przyznanym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 7, poz. 41); **w odniesieniu do pracowników kontraktowych**, pobierających wynagrodzenie według grup uposażenia, pensję zasadniczą wraz z dodatkami: 1) regulacyjnym, 2) 15 proc. komunalnym, 3) 10 proc. powyżką, 4) ekonomicznym, 5) 15 proc. dodatkiem; **w odniesieniu do pracowników kontraktowych i tymczasowych**, pobierających wynagrodzenie ryczałtowe — pobory miesięczne bez dodatku względnie tylko z dodatkiem 15 proc., przyznanym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23-go stycznia 1928 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 7, p. 41) o ile ten dodatek nie był wliczony do pensji przy jej ustalaniu; **w odniesieniu do pracowników tymczasowych, dziennie płatnych** — $\frac{1}{12}$, właściwej grupy uposażenia z dodatkami: 1) regulacyjnym, 2) 15 proc. komunalnym, 3) 10 proc. podwyżką i 4) 15 proc. dodatkiem, względnie rzeczywistą stawką dzienną z miesiąca listopada 1928 roku dla pobierających wynagrodzenie dzienne, nie oparte na żadnej z grup uposażenia, pomnożoną przez ilość dni, faktycznie przepracowanych w miesiącu listopadzie 1928 roku; przy ustalaniu miesięcznych poborów nie wlicza się wynagrodzenia za godziny nadetatowe, remuneracje i dyżury;
- b) dla robotników sezonowych — 2-dniowego zarobku według stawek z miesiąca listopada 1928 roku za każdy przepracowany w roku 1928 miesiąc.

U w a g a: Przy ustalaniu ilości przepracowanych miesięcy w 1928 roku dla pracowników, pobierających wynagrodzenie miesięczne — 15 dni i więcej (w sumie ogólnej) liczy się za cały miesiąc, mniej niż 15 dni nie uwzględnia się; dla pracowników pobierających wynagrodzenie dzienne, minimum do zaliczenia jednego miesiąca musi wynosić (w sumie ogólnej) 13 dni pracy.

Podając powyższe do wiadomości, poleca się przystąpić niezwłocznie do sporządzenia list płacy na jednorazowy zasiłek w myśl wyżej wskazanych zasad.

Jednorazowy zasiłek należy asygnować pracownikom miejskim z funduszków, przewidzianych na ten cel w budżecie Zarządu m. Łodzi na rok 1928/29 (poz. f, § 5 dz. IB i poz. h § 9 dz. VIII B wydatków).

Jednorazowy zasiłek za rok 1928/29 na wyżej wymienionych warunkach przysługuje również pracownikom Gazowni Miejskich i Wydziału Kanalizacji i Wodociągów z temu, że wydatki związane z wypłatą tego zasiłku, zostaną pokryte z funduszków, będących w rozporządzeniu tych instytucji.

Państwowy podatek od dochodu winien być obliczony, jak od wynagrodzenia jednorazowego (p. 4 okólnika Nr. 16 z dnia 26 maja 1928 roku).

Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli na żądanie Oddział Personalny Wydziału Prezydałnego.

Łódź, dnia 17 listopada 1928 roku.

Prezydent (—) B. Ziemięcki.

Dyrektor Zarządu Miejskiego
w z. (—) M. Kalinowski.

BIULETYN STATYSTYCZNY.

Opracowano w Wydziale Statystycznym Magistratu m. Łodzi.

Urodzenia w wielkich miastach europejskich.

MIASTO	Urodzenia żywe			Na 100 urodzeń wogóle przypada martwych	Przyrost naturalny na 1000 mieszkańców
	na 1000 mieszkańców	chłopców na 1000 dziewcząt	‰ urodzeń nieślubnych		
Amsterdam	18,8	1065	3,9	2,6	10,2
Antwerpja	16,3	1076	8,7	4,8	6,0
Bazylea	12,0	1043	8,2	3,4	1,6
Berlin	11,0	1076	18,9	4,0	0,3
Birmingham . . .	18,7	1021	3,3	3,2	7,4
Brema	15,4	1051	10,8	3,3	5,9
Brno	14,5	982	6,1	2,4	5,9
Bruksella	12,1	1087	17,1	5,6	1,1
Budapeszt	17,4	1057	19,9	3,7	4,6
Bukareszt	13,3	1051	22,2	4,4	—
Drezno	13,6	1094	25,3	4,6	3,3
Dyseldorf	15,6	1044	10,1	3,5	—
Essen	19,3	1025	4,8	3,3	10,3
Frankfurt n. Menem	13,4	1050	15,7	3,2	4,2
Glasgow	22,1	1047	5,9	3,8	—
Haga	18,6	1067	3,3	3,6	10,2
Hamburg	13,6	1050	12,7	3,3	3,4
Hanower	15,1	1049	17,0	4,6	4,4
Kopenhaga	17,3	—	23,2	2,6	—
Królewiec	18,9	1071	20,3	3,7	7,1
Leningrad	27,8	1051	18,3	3,3	13,9
Lipsk	14,5	1049	23,0	4,0	4,1
Londyn	17,1	—	—	—	—
Lyon	17,7	1021	15,8	4,3	0,9
Łódź	22,2	1095	5,8	3,9	8,5
Monachjum	14,4	1044	33,1	2,9	3,2
Moskwa	29,8	1052	—	3,0	16,6
Norymberga	15,2	1074	17,9	3,9	5,3
Oslo	13,1	1094	—	3,5	2,9
Paryż	16,1	1070	23,1	5,7	0,8
Ryga	14,4	1026	12,3	2,7	—
Rzym	24,3	1059	11,6	4,4	12,9
Sheffield	17,2	1007	3,9	3,9	—
Sztokholm	11,5	1086	25,7	2,7	0,2
Sztutgart	17,9	1101	18,0	3,0	9,0
Tallin	11,9	1024	9,1	1,8	3,2
Warszawa	21,2	1065	7,4	3,1	7,0
Wiedeń	12,2	1081	21,7	8,6	0,4
Wrocław	17,5	1094	25,3	4,3	6,0

Źródła: „Annuaire Statistique des grandes villes” (Haga 1927) i „Mesicni Zprawy Statisticke Kancelare hlavniho mesta Prahy” Nr. 9 z 1927 r.

KRONIKA MIEJSKA.

Osobiste. Dr. med. Bolesław Mijsjon mianowany został Inspektorem Sanitarnym m. Łodzi.

Hołd dla bohaterskiego Lwowa. W związku z przypadającą dn. 22-go listopada 10-tą rocznicą uwolnienia Lwowa z pod przemocy ukraińskiej, — Prezydium Rady Miejskiej wystąpiło pod adresem zarządu miasta Lwowa depeszę następującej treści:

„W 10-tą rocznicę obrony Lwowa, bohaterskiej reducie polskości, utrzymanej szczodłą ofiarą krwi orląt w chwili dla Państwa najcięższej, — Rada Miejska m. Łodzi, jako przedstawicielka ogółu mieszkańców miasta, śle swój głęboki hołd wraz z najlepszymi życzeniami pomyślności i dalszego rozwoju Lwowa na chwałę i pożytek Rzeczypospolitej Polskiej. (—) Inżynier Jan Holcgreber, prezes Rady Miejskiej m. Łodzi”.

Sprawa budowy kolei Łódź—Tomaszów wkracza na realne tory. W sali posiedzeń Magistratu odbyło się, pod przewodnictwem p. wiceprezydenta Rapalskiego, pierwsze organizacyjne zebranie Spółki Akcyjnej Kolei Elektrycznej Łódź—Rokiciny—Tomaszów.

Obecni byli m. in. mec. R. Kempner, p. r. Groszkowski, członek dyr. Tow. Kredytowego — r. Pogonowski, dyr. Klika, hr. K. Ostrowski, dyr. Weigt, r. Bialer i inż. Brzozowski.

Posiedzenie zaigł wiceprezydent Rapalski, który wskazał na wielkie znaczenie gospodarcze tej linii oraz na konieczność jak najszybszego podjęcia budowy. Sprawozdanie z dotychczasowych wstępnych prac organizacyjnych złożył w obszernym i wyczerpującym referacie inż. Brzozowski. Następnie p. inż. Brzozowski przedstawił warunki koncesyjne.

Prokoncesja udzielona na budowę tej kolei określa czas trwania koncesji na lat 60; kolej będzie po drodze wojewódzkiej. Kolej musi mieć trakcję elektryczną, przejściowo jednak może korzystać z trakcji parowej.

Nad sprawozdaniem wywiązała się dyskusja, w toku której ustalono plan pracy organizacyjnej na najbliższą przyszłość, z tem, że budowa kolei podjęta zostanie na wiosnę. Następnie przyjęto en bloc statut spółki.

Po wybraniu komisji organizacyjnej w składzie 10 osób i omówieniu w wolnych wnioskach szeregu drobniejszych spraw organizacyjnych — posiedzenie zamknięto.

Magistrat obronił sprawę mieszkańców Brusa Dolnego. Pod przewodnictwem p. naczelnika M. Zakrzewskiego, odbyła się dnia 26 ub. m. w Urzędzie Wojewódzkim konferencja, zwołana na prośbę i z inicjatywy Prezydium Magistratu w sprawie ulgowej taryfy tramwajowej na linii konstantynowskiej. W obradach wzięli udział — prócz p. nacz. Zakrzewskiego — p. referent Kozłowski, z ramienia Urzędu Wojewódzkiego, pp. wiceprezydent Rapalski i nacz. Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich inż. Brzozowski, jako przedstawiciele władz miejskich oraz pp. dyr. Gerlicz i radca prawny Łyszkowski, delegowani przez Zarząd Kolejek Dojazdowych.

Na wstępie posiedzenia p. wiceprezydent Rapalski zreferował obszernie sprawę niedotrzymania przez Sp. Akc. Łódzkich Elektrycznych Kolei Dojazdowych umowy z Magistratem co do ulgowego przewozu pasażerów w granicach miasta, podkreślając, że niewprowadzenie taryfy ulgowej na odcinku linii konstantynowskiej jest bezwzględnie pogwałceniem §§ 2, 6 i 8 umowy, które pozba-

wia mieszkańców Brusa dobrodziejstw tej umowy i zmusza Magistrat do szukania interwencji władz nadzorczych. Po odpowiedzi dyr. Gerlicza, który usiłował wytłumażyć postępowanie Kolei Dojazdowych obawami co do stworzenia „precedensu” dla przyszłego wykupu linii, wywiązała się dyskusja, w której zabierali głos wszyscy obecni, przyczem przedstawiciele Urzędu Wojewódzkiego poparli w zupełności stanowisko Magistratu.

W rezultacie dyskusji przedstawiciele Kolei Dojazdowych zobowiązali się wprowadzić z dn. 28 ub. m. zgodnie z postanowieniami umowy taryfę ulgową na linii konstantynowskiej również i do stacji Brus Dolny. Co się tyczy częstotliwości kierowania pociągów, ustalono, że puszczane one będą co 10 minut z chwilą, gdy uporządkowanie rozkopanej obecnie ulicy Konstantynowskiej na to pozwoli. Na ulicy tej prowadzone są obecnie — jak wiadomo — roboty kanalizacyjne, które jednak przed Bożym Narodzeniem będą bezwzględnie zakończone.

Tym sposobem sprawa zatargu o taryfę ulgową na linii konstantynowskiej została przez Magistrat całkowicie wygrana, dzięki czemu ludność Brusa Dolnego uzyskała tanią i dogodną komunikację tramwajową.

Miejskie domy mieszkalne przy ul. Podmiejskiej. Dnia 20 ub. m. komisja magistracka, pod przewodnictwem p. ławnika Izdebskiego, dokonała odbioru dwóch 2-piętrowych miejskich domów mieszkalnych przy ul. Podmiejskiej.

Domy te, przeznaczone dla urzędników miejskich, posiadają łącznie 48 mieszkań jednopokojowych, jednopokojowych z kuchnią i dwupokojowych z kuchnią.

Każde mieszkanie posiada ubikacje dodatkowe i urządzenia kąpielowe. Domy te są skanalizowane i po-

siadają urządzenia wodociągowe.

Pomiędzy domami, które wybudowane zostały w sposób t. zw. zwarto-łańcuchowy, urządzone zostaną zieleńce, a przed frontami domów ogródki.

Domy budowane były według nagrodzonego 1-ą nagrodą projektu konkursowego p. Juliana Lisieckiego, pod nadzorem arch. miejskiego — inż. W. Lisowskiego.

Komisja dokonała odbioru pod warunkiem usunięcia przez przedsiębiorcę w terminie do 15-go grudnia r. b. zauważonych braków w wykonczeniu.

Walka z samowolnem budownictwem. Wobec zdarzających się coraz częściej wypadków chaotycznego budownictwa, m. in. zaś — wznoszenia budowli mieszkalnych bez posiadania na to zezwoleń, wynajmowania mieszkań lokatorom przed przyjęciem budynku przez komisję Magistratu i t. p. — z inicjatywy Wydziału Budownictwa odbyła się w tych dniach, pod przewodnictwem p. ławnika Izdebskiego specjalna konferencja, poświęcona omówieniu tych spraw, tak ważnych z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego, ogólnego wyglądu zewnętrznego miasta oraz możliwości realizowania opracowywanego obecnie planu zabudowy. W obradach wzięli udział pp.: starosta grodzki Strzemiński, naczelnik Wydziału Budownictwa — inż. Wołodźko, radca prawny Magistratu — adw. Żelazowski, p. o. kierownika Inspekcji Budowlanej — inż. Szper oraz kierownik Oddziału Regulacji Miasta — inż. Kwapiszewski.

Nad referatem p. inż. Szpera w sprawach samowolnego i bezplanowego budownictwa wywiązała się ożywiona dyskusja, w toku której ustalone zostały ściśle zasady współpracy władz samorządowych i administracyjnych, celem przeciwdziałania wykroczeniom nieliczących się z przepisami prawa właścicieli posesyji i kierowników robót.

Podniesiono m. in., że największa odpowiedzialność za niezgodne z obowiązującymi przepisami wznoszenie budowli spada siłą rzeczy na kierowników robót, jako na siły fachowe obowiązane nie tylko znać te przepisy, lecz ściśle liczyć się z nimi. Wobec tego, że Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem ustala w odnośnych artykułach zupełnie ściśle zarówno samą zasadę odpowiedzialności, jak i sankcje administracyjno - karne za wykroczenia budowlane, postanowiono, że Magistrat oraz Starostwo grodzkie i podległe mu organy policyjne, stosując postanowienia Ustawy, pociągać będą w trybie właściwym winnych do surowej odpowiedzialności. Należy zaznaczyć, że w myśl miarodajnych wyjaśnień władz administracyjnych — pociągnięty do odpowiedzialności za samowolę budowlaną prawo rekursu nie przysługuje i sprawy tego rodzaju decydowane będą w I instancji bezapelacyjnie. Podobnie przyspieszony tryb postępowania stosowany będzie w sprawach uznanych za pilne ze względu na bezpieczeństwo publiczne.

Na konferencji poruszono również sprawę powołania właścicieli nieruchomości do udziału w pracach przygotowawczych do remontu posesyj łódzkich w sezonie przyszłym. Postanowiono opracować w Inspekcji Budowlanej projekt ramowego obwieszczenia, jakie i gdzie remonty powinny być przeprowadzane, a następnie zwołać konferencję wspólną z właścicielami nieruchomości. W myśl ostatnich rozporządzeń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w obwieszczeniu tem poruszone będą również sprawy wyglądu zewnętrznego i bezpieczeństwa posesyj fabrycznych, parkanów ulicznych i inne.

Miejskie roboty brukarskie. Dnia 24 ub. m., zakończone zostały miejskie roboty przy zabrukowaniu ulic. W ciągu bieżącego sezonu zabruko-

wano łącznie około 29 klm. b. ulic oraz dokonano około 100 tys. metrów kwadr. przebruku.

Przeniesienie składnicy miejskiej. Z dniem 24 ub. m. Miejska Składnica Wydziału Gospodarczego przeniesiona została do lokalu przy ul. Narutowicza 42.

Z Urzędu Zasiłkowego Magistratu m. Łodzi. Według obliczeń Urzędu Zasiłkowego Magistratu m. Łodzi liczba osób, pobierających zapomogi doraźne w okresie od 12 do 18 listopada r. b. wynosiła 229, w tem: 212 mężczyzn i 17 kobiet. W okresie tym wypłacono zasiłków doraźnych na ogólną sumę zł. 3654.30.

Zasiłki ustawowe pobierało ogółem 2924 osób, w tem: 815 mężczyzn 2109 kobiet. Suma wypłaconych zasiłków wynosiła zł. 35.731.35 gr.

Zwalnianie z opłat szpitalnych ubogich chorych. Pod przewodnictwem radnego Ewalda odbyło się posiedzenie komisji do zwalniania z opłat szpitalnych ubogich mieszkańców m. Łodzi. Komisja umorzyła rachunki 272 osób na ogólną sumę zł. 128,606.89.

Zachorowania na choroby zakaźne. W ciągu tygodnia od dnia 18 do 24 listopada włącznie zgłoszono do Wydziału Zdrowotności publicznej, następujące przypadki chorób zakaźnych:

Dur brzuszny 12 przypadków (w tygodniu poprzednim 15 przypadków), płonica 15 przypadków (w tygodniu poprzednim 39 przypadków), błonica 18 przypadków (w tygodniu poprzednim 23 przypadków), dżuma karku — przypadków (w tygodniu poprzednim 2 przypadki), odra 28 przypadków (w tygodniu poprzednim 22 przypadków), róża 1 przyp. (w tygodniu poprzednim 8 przypadków), krztusiec 4 przypadki (w tygodniu poprzednim 11 przypadków), gorączka połogowa — przypadków

(w tygodniu poprzednim 1 przypadek), paratyfus 1 przypadek (w tygodniu poprzednim — przypadków).

Ogółem zanotowano w tygodniu ubiegłym 79 przypadków, w tygodniu poprzednim 111 przypadków.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

PAŃSTWOWA RADA SAMORZĄDOWA.

W połowie grudnia r. b. odbędzie się posiedzenie Państwowej Rady Samorządowej, w której skład wchodzi przedstawiciele samorządu terytorjalnego wszystkich dzielnic Rzeczypospolitej, przedstawiciele pracowników samorządowych, oraz rzeczoznawcy. Przedmiotem obrad Państwowej Rady Samorządowej będzie szereg aktualnych zagadnień z zakresu samorządu, m. in. zasady projektu ustawy o kosztach leczenia, projektu reformy skarbowości samorządowej i szereg innych.

WYDATKI MIAST NA OŚWIATĘ.

Konieczność podniesienia poziomu kulturalnego ludności mniejszych miast jest rzeczą uznaną przez wszystkich. Miasta w miarę możliwości i posiadanych środków przyczyniają się do szerzenia oświaty.

Dane o wysiłku miast liczących od 10 do 20 tysięcy mieszkańców, o ich przeciętnym wydatku na jednego mieszkańca, możemy znaleźć w pracy dr. Jana Piekalkiewicza „Wydatki i dochody miast, liczących poniżej 20 tysięcy mieszkańców”, wydanej ostatnio przez Główny Urząd Statystyczny.

Najwięcej wydatkują miasta województwa śląskiego, przeciętnie po 7,21 zł. na jednego mieszkańca, następnie idą województwa poznańskie i pomorskie — 5.06 zł., województwa wschodnie 2,96 zł., centralne 2,48 i południowe (Małopolska) 2,42 złotych. Jak widzimy wydatki b. Królestwa Kongresowego są prawie trzy razy niższe, niż w miastach województwa śląskiego.

SAMORZĄD STOŁECZNY.

Dzieci trudne do prowadzenia.

Wydział Oświaty Magistratu omawiał kwestję, związaną z wychowaniem dzieci trudnych do prowadzenia. Są to dzieci moralnie zaniedbane, których przebywanie w klasach szkolnych działa ujemnie na inne dzieci. Poza tem wymagają one specjalnego traktowania, stosowania innych metod pedagogicznych, wyjątkowego rygoru i opieki. W celu opracowania dokładnego programu nauki takich dzieci, wybrano komisję, która przystąpiła do pracy i wypowie się wkrótce w sprawie założenia szkół dla takich dzieci.

Ulepszenie bruków.

Preliminarz Wydziału Technicznego w r. 1929/30 przewiduje ułożenie bruków ulepszonych z kostki granitowej i drobnej 27.030 m. kw. i asfaltu 31.860 m. kw., co pochłonie 2.559.000 zł. Oprócz tych robót wykonane będzie na przedmieściach 26.200 m. kw. szos asfaltowych oraz 126.000 m. kw. bruków z kamienia łamanego, który, aczkolwiek nie daje powierzchni tak gładkiej, jak asfalt lub kostka granitowa, lecz jest brukiem ulepszonym w stosunku do kamienia polnego. Koszt robót dwóch ostatnich kateg. wyniesie 3.700.000 zł. Większość kredytów przeznaczona jest na brukowanie ulic na zaniedbanych przedmieściach.

Spór między Rządem a Magistratem.

Komitet Ekonomiczny Ministrów powziął uchwałę, aby państwo udzieliło gminie m. Warszawy długotermi-

nowej pożyczki 3 milj. zł. na uruchomienie Kasy Targowej przy targowisku była w Warszawie.

Powstały jednak trudności w związku z wysokością oprocentowania pożyczki. Magistrat uznał, że może płacić 8½ proc. w stosunku rocznym, Bank Gospodarstwa jednak zażądał więcej. Komitet Ekonomiczny Ministrów wyraził opinię, że ponieważ oprocentowanie pożyczki musi być dostosowane do norm obowiązujących banki państwowe i dlatego może być za wysokie dla Kasy Targowej, różnica w oprocentowaniu powinna znaleźć pokrycie w budżecie Warszawy. Budżet miasta nie przewiduje na ten cel żadnych kwot, a zarząd miasta uchwalił na ostatnim posiedzeniu przedłożyć w tej sprawie odpowiedni memoriał władzom nadzorczym. Tymczasem otwarcie Kasy ulega odroczeniu.

POZNAŃ.

Magistrat m. Poznania wyraził zgodę na wybudowanie pomnika Kościuszki na miejscu między zamkiem a gmachem uniwersyteckim, gdzie za czasów zaborczych wznosił się pomnik Bismarcka. Obecnie z chwilą wypowiedzenia zgody przez Magistrat, budowa pomnika jest dziełem najbliższej przyszłości. Projekt pomnika, opracowany przez architekta Michałowskiego, jest już zatwierdzony przez Ministerstwo W. R. i O. P.

Izba przemysłowo - handlowa w Poznaniu ustanowiła dyr. Maciejewskiego komisarzem żywnościowym z obowiązkiem czuwania nad aprowizacją miasta w okresie przygotowywania i trwania Powszechnej Wystawy Krajowej. Szczególnie ważną częścią czynności komisarza będzie kontrola ruchu cen i wyrównywanie popytu i podaży artykułów żywnościowych.

Na posiedzeniu Rady Miejskiej dnia 21-go ub. m. uchwalono wypłacić pracownikom miejskim zapomogę

w wysokości miesięcznego zarobku. Nauczycielstwo miejskich szkół powszechnych i wydziałowych otrzyma dodatek w wysokości miesięcznego dodatku lokalowego.

ŁWÓW.

Komisja nagrody literackiej i naukowej miasta Lwowa, przyznała premję naukową miasta Lwowa znanemu historykowi, honorowemu doktorowi uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, Antoniemu Prochascie.

KRAKÓW.

Odbyło się komisyjne odebranie nowego taboru sanitarnego samochodowego, zamówionego przez prezydium miasta dla miejskich zakładów sanitarnych u firmy Citroen. Po dokonanej próbnej jeździe komisja uznała wszystkie 5 karetok za odpowiednie i wyraziła przedstawicielowi firmy uznanie. Dwie karetki o trwałych nadwoziach służyć będą do przewozu osób chorych na choroby zakaźne do szpitala i osób z mieszkań zakażonych do kąpieli i dezynfekcji — dwie dalsze karetki o nadwoziach z żaglowego płótna, wykonanych w warsztatach M. Parku samochodowego, służyć będą do przewozu pościeli i rzeczy z mieszkań zakażonych, zaś piąta utrzymywać będzie komunikację dla personelu lekarskiego i pomocniczego zakładów sanitarnych z miastem. Dawne zużyte karetki sanitarne stanowiąc będą częścią rezerwy, częścią, po remoncie i przeróbce, służyć będą do przewozu zwłok.

WILNO.

Sekcja techniczna Magistratu m. Wilna przystąpiła do budowy betoniarni miejskiej. Betoniarnia ma być wykonana w połowie stycznia 1929 roku.

Magistrat m. Wilna wyasygnował na odżywianie dzieci z przedszkola po 5 zł. miesięcznie na każde dziec-

ko. W ten sposób odżywianych będzie 300 dzieci.

Odbyło się posiedzenie miejskiej komisji kulturalno - oświatowej, na którym uchwalono wyznaczyć nagrodę, za najwybitniejszą pracę literacko-artystyczną, dotyczącą Wilna w wysokości 2.000 zł. Ponadto uchwalono wyznaczyć stypendjum dla doktoranta, studującego zagadnienia samorządowe, w wysokości 1.200 zł.

INOWROCŁAW.

Na jednym z posiedzeń wydziału powiatowego w Inowrocławiu postanowiono prosić Magistrat w Inowrocławiu o zarządzenie powszechnego głosowania w sprawie całkowitego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych. Wynik podobnego plebiscytu przeciwalkoholowego - z szeregu gmin na Kujawach oczekiwany jest z zainteresowaniem.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel drożki samochodowej **Nr. 7 Ł. D. 273, Ryszard Orzechowski**, zamieszkały przy **ul. Piotrkowskiej Nr. 43**, z dniem 20 czerwca 1928 roku zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższym komunikujemy, że o ile do dnia 20 grudnia 1928 nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 79 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciele drożki samochodowej **Nr. 43, Ł. D. 218, Stanisław i Marceł Langner**, zamieszkali przy **ul. Abramowskiego Nr. 26** z dniem 22 czerwca 1928 r. zrzekli się wydanej im przez Magistrat koncesji na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższym komunikujemy, że o ile do dnia 22 grudnia 1928 nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 35 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel drożki samochodowej **Nr. 101 Ł. D. 1390, Samuel Wajs**, zamieszkały przy **ul. Lipowej Nr. 27** z dniem 23 listopada 1928 r. zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższym komunikujemy, że o ile do dnia 23 maja 1929 r. nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 90 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi, Wydział Przedsiębiorstw Miejskich, podaje do ogólnej wiadomości, że właściciel drożki samochodowej **Nr. 64, Ł. D. 1261, Władysław Patrzykąt**, zamieszkały przy **ul. Mało-Sikawskiej Nr. 4** z dniem 12 listopada 1928 r. zrzekł się wydanej mu przez Magistrat koncesji na prawo kursowania po ulicach m. Łodzi.

W związku z powyższym komunikujemy, że o ile do dnia 12 maja 1929 r. nie zostaną zgłoszone pretensje osób zainteresowanych, kaucja w wysokości zł. 30 po potrąceniu należnej Magistratowi z tytułu zaległych opłat koncesyjnych sumy w myśl § 19 Przepisów zostanie wyżej wymienionemu wypłacona.